

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **T. B.**
bytem XXX
zastoupená advokátem JUDr. Janem Havlíčkem, Ph.D.
se sídlem Masarykovo náměstí 110/64, Jihlava

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2023, č. j. MZE-54644/2023-14112

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) ze dne 17. 1. 2023, č. j. SZIF/2023/0043615 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím SZIF uložil žalobkyni povinnost vrátit do 60 dnů od doručení prvostupňového rozhodnutí neoprávněně vyplacenou dotaci ve výši 1 128 883 Kč.
2. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí plyne, že v roce 2017 žalobkyně a SZIF uzavřely dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR, a to na podnikatelský plán *Farma pod Hradem – rozvoj*. Jednou z dotačních podmínek byl závazek příjemce dotace (tj.

žalobkyně) dosahovat po dobu závaznosti podnikatelského plánu minimálně 45 % příjmů ze zemědělské prvovýroby.

3. Žalobkyně deklarovala za rok 2018 (druhý rok plnění plánu) na formuláři příjmy z prvovýroby ve výši 25,79 % z celkových příjmů, za rok 2019 pocházelo dle doloženého formuláře ze zemědělské prvovýroby 43 % jejich příjmů. Dne 13. 9. 2021 předložila žalobkyně nové formuláře prvovýroby, na nichž za rok 2018 deklarovala podíl příjmů z prvovýroby ve výši 46,66 %, za rok 2019 pak deklarovala podíl ve výši 46,48 %. Nově předložená data vedla SZIF k provedení *ex post* kontroly. Při ní SZIF zjistil, že žalobkyně dodatečně předložila pokladní doklady za roky 2018 a 2019 na tiskopisech, avšak některé z nich (podle prohlášení výrobce tiskopisů, které si SZIF vyžádal) vznikly až 31. 5. 2019. Příjmy před červnem 2019, které žalobkyně deklarovala pokladními doklady na těchto tiskopisech, byly tedy falzy. Dále byl za rok 2019 žalobkyní předložen pokladní doklad, který je součástí číselné řady dokladů z roku 2019, datovaný byl však z roku 2021. Uvedená zjištění vedla k tomu, že SZIF neuznal žalobkyni některé dodatečně předložené doklady. Příjmy žalobkyně ze zemědělské prvovýroby po kontrolním zjištění činily za rok 2018 43,30 %, a za rok 2019 41,45 %.
4. Žalobkyně v námitkách proti protokolu o kontrole č. j. SZIF/2021/0522588 uvedla, že si účetnictví zpracovává sama, novými doklady chtěla skutečnosti zpřehlednit a účetnictví vede formou prostého sešitu. Ten ale nedoložila a nevysvětlila ani nesrovnalosti v číselné řadě pokladních dokladů. SZIF proto oznámením ze dne 8. 11. 2021 ukončil administraci projektu. Rozhodnutím ze dne 4. 7. 2022, č. j. MZE-5997/2022-14112 (dále jen „rozhodnutí o sporu“) žalovaný v řízení o sporu z dohody o poskytnutí dotace zamítl návrh žalobkyně na zrušení oznámení o ukončení administrace projektu.
5. V návaznosti na výše popsany vývoj SZIF prvostupňovým rozhodnutím uložil žalobkyni povinnost vrátit plnou výši dotace, neboť dospěl k závěru, že žalobkyně porušila dvě podmínky pro poskytnutí dotace z *Programu rozvoje venkova ČR* - jednak nedosáhla požadovaného podílu celkových příjmů z dotované zemědělské prvovýroby a dále předložila SZIF nepravdivé důkazy.
6. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný neshledal v postupu SZIF žádné pochybení. Připomněl, že žalobkyně se uzavřením dohody o poskytnutí dotace zavázala dodržovat a plnit obecné (č. j. 6612/2016-MZE-14113) a specifické (č. j. 16635/2018-MZE-14112) podmínky Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace z Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020, platných pro 2. kolo příjmu žádostí pro operaci 6.1.1 Zahájení činnosti mladých zemědělců (dále jen „obecné podmínky“ a „specifické podmínky“). SZIF prokázal, že žalobkyně opravené formuláře prvovýroby prokazovala nepravdivými doklady, nepochybně zpětně vyrobenými za účelem jejich předložení Fondu.
7. Žalovaný označil prvostupňové rozhodnutí za navazující na rozhodnutí o sporu. V něm jednoznačně dospěl k závěru, že žalobkyně se dopustila jednání porušujícího obecné i specifické podmínky, které je spojeno se sankcí kategorie C (povinnost vrátit 100 % poskytnuté dotace). Rozhodnutí o sporu, které žalobkyně nenapadla správní žalobou, je třeba považovat za správné a zákonné. Prvostupňové rozhodnutí z něj proto muselo vycházet.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

8. Žalovaný považuje udělení sankce kategorie C žalobkyni za přiměřené. Vysvětlil, že po příjemci dotace se nepožaduje dodržet 45 % podíl z celkových příjmů na zemědělskou prvovýrobu od začátku plnění projektu. Pokud však ve třetím a čtvrtém roce příjmy z prvovýroby tohoto podílu nedosahují, je patrné, že větší část příjmů příjemce tvoří příjmy jiné, a dotace tak neplní svůj účel. Předložení nepravdivých informací je jedním z nejzávažnějších porušení pravidel, a sankce kategorie C je proto zcela adekvátní.
9. K odvolací námitce žalobkyně, že novými formuláři reagovala na e-mailovou výzvu SZIF ze dne 26. 10. 2020 k vyplnění chybějících dokumentů, žalovaný uvedl, že zmiňovaný e-mail je obecnou automatickou výzvou k předložení každoročně zasílaných formulářů. Nelze tedy z ničeho dovodit, že by SZIF vyzýval žalobkyni ke zpětné úpravě již předložených formulářů za roky 2018 a 2019.
10. Žalobkyně dále v odvolání namítla, že závěr SZIF o porušení podmínek je nepřezkoumatelný, protože SZIF jej dostatečně neodůvodnil a nepodložil přesvědčivými důkazy. SZIF rovněž neosvětlil jím tvrzené rozpory ve vedení účetnictví. Žalovaný nicméně dospěl k závěru, že SZIF správně zjistil a jednoznačně prokázal, že žalobkyně k doložení svých příjmů předložila doklady, na kterých deklarovala příjmy vzniklé před uvedením tiskopisů těchto dokladů na trh. Dále uváděla rozdílné informace ohledně vedení účetnictví a existenci tvrzených příjmů jinak neprokázala. SZIF dle žalovaného jasně vymezil, jaké povinnosti plynoucí z obecných a specifických pravidel žalobkyně porušila. Prvostupňové rozhodnutí je tedy dostatečně a srozumitelně odůvodněné.
11. Žalovaný nepřisvědčil ani odvolací námitce žalobkyně, že SZIF dostatečně nezohlednil, že provedla rekonstrukci účetnictví, a nevzal v potaz ani to, že v minulosti neplnila závazek 45 %, protože do původních formulářů prvovýroby nezahrnula všechny uznatelné příjmy z prvovýroby, jako například příjmy z prodeje medu nebo sýrů. Dle mínění žalovaného bylo na žalobkyni, aby splnila všechny předem stanovené dotační podmínky, k jejichž dodržení se dobrovolně zavázala. Bylo výhradně její povinností vést řádně evidenci svých příjmů pro účely prokázání splnění podmínek pro poskytnutí dotace z veřejného rozpočtu. Zpětné účelové vyrobení daňových dokladů je neakceptovatelné.
12. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně shrnula dosavadní průběh řízení a poté uplatnila totožné námitky jako v odvolání. Namítla tedy, že i) nové formuláře prvovýroby dokládala na výzvu SZIF ze dne 26. 10. 2020 a že nikdy žádné nepravdivé prohlášení ani důkazy nepodala, ii) závěr správního orgánu o porušení dotačních podmínek je neodůvodněný a nepodložený, iii) rozpory v předložených formulářích jsou logické – liší se právě proto, že žalobkyně doplnila chybějící podklady, iv) pouhá pochybnost o nedodržení číselné řady pokladních dokladů nemůže vést k odepření dotace, v) žalobkyně sama SZIF upozornila na rekonstrukci svého účetnictví, což vysvětluje i novější tiskopisy pokladních dokladů, avšak SZIF z tohoto tvrzení nevyvodil patřičné závěry, vi) žalobkyně neplnila závazek 45 % příjmů ze zemědělské prvovýroby, protože do těchto příjmů v letech 2018 a 2019 chybně nezahrnula i příjmy, které se do prvovýroby dle dotačních pravidel počítají (např. vlastní med a sýr).

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ve vyjádření k žalobě zopakoval, že má za prokázané, že žalobkyně vyrobila některé daňové doklady zpětně. Nepředložila jiný důkaz, který by existenci doplněných příjmů prokázal (např. sešit, do kterého měla průběžně zapisovat příjmy z prodeje). Nad rámec argumentace obsažené v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně, patrně po zjištění, že porušila dotační podmínky (nikoliv v důsledku rekonstrukce účetnictví), doložila nové formuláře prvovýroby, v nichž za rok 2018 navýšila příjmy z původních 106 tisíc Kč na 558 tisíc Kč, za rok 2019 ze 458 tisíc Kč na 495 tisíc Kč. Není pravdou, že SZIF k nově doloženým příjmům nepřihlédl. SZIF neuznal žalobkyni jen ty pokladní doklady, které byly na tiskopisech vyrobených teprve 31. 5. 2019, což znamená, že v době prodeje zjevně nemohly být použity. Žalovaný se též vyjádřil k účelu dotace, jímž je podle něj stimulaci aktivního podnikání mladých zemědělců. Podíl příjmů z prvovýroby je ukazatelem, zda byla dotace vynaložena efektivně. Podíl příjmů z prvovýroby u žalobkyně nepřevyšoval za dobu trvání projektu (přes značné dodatečné navýšení) 45 % hranici. Žalobkyně měla vyšší příjmy ze závislé činnosti než z vlastního zemědělského podnikání, dotace tedy zjevně neplnila svůj účel.

14. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z této právní úpravy:

15. Podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, Fond (...) rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace.

16. Podle kapitoly 1 písm. a) obecných pravidel se pro účely těchto pravidel rozumí: „A, B, C, D“ – kategorie sankce, resp. nápravné opatření. Za každou podmínkou, která stanovuje žadateli povinnost, je uvedena kategorie sankce za porušení/nedodržení této povinnosti nebo uložení nápravného opatření, a to příslušným písmenem.

17. Kapitola 14 písm. b) obecných pravidel definuje jednotlivé sankce následovně:

- A: snížení dotace o 1 % částky dotace po přezkoumání Žádosti o platbu,
- B: snížení dotace o 10 % částky dotace po přezkoumání Žádosti o platbu,
- C: od podání Žádosti o dotaci do podpisu Dohody se jedná o ukončení administrace, od podpisu Dohody do proplacení finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o snížení dotace o 100 % a ukončení administrace Žádosti, po proplacení finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o snížení dotace o 100 % a vymáhání dlužné částky,
- D: uložení nápravného opatření ze strany SZIF.

18. Podle kapitoly 4 písm. ff) obecných pravidel dotaci nelze poskytnout/proplatit v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz; C.

19. Podle bodu 26 kapitoly 7 specifických podmínek je žadatel/příjemce po dobu vázanosti podnikatelského plánu na účel dotace povinen dosahovat minimálně 45 % příjmů ze

zemědělské prvovýroby dle přílohy č. 3; po účetně uzavřeném 1. roce – bez sankce, po účetně uzavřeném 2. roce – B, po účetně uzavřeném 3. roce – C, po účetně uzavřeném 4. roce – C. Prvním rokem je rok, kdy byla podepsána Dohoda o poskytnutí dotace. Žadatel/příjemce dotace musí doložit potřebné doklady za účetně uzavřený rok nejpozději do 31. 7. následujícího roku; D jinak C.

20. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud se musel v první řadě vypořádat s tím, že žaloba se od odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (sepsaného týž advokátem, který žalobkyni zastupuje i v řízení o žalobě) liší jen v označení účastnice řízení („příjemce dotace“ je přepsán na „žalobkyně“). Obsah obou podání je jinak v podstatě totožný; pouze v části rekapituluující průběh řízení přibyl v žalobě odstavec pojednávající o průběhu odvolacího řízení. Soud proto zvažoval, zda žaloba vůbec obsahuje nějaký žalobní bod, jestliže se žalobkyně ani nepokusila adresně reagovat na obsah napadeného rozhodnutí.
22. Nejvyšší správní soud se v minulosti opakovaně věnoval otázce, zda je žaloba s takto pojatou argumentací projednatelná, a ač s obecným řešením nepřišel, dlouhodobě se přiklání spíše k tomu, že překopírování dostatečně konkrétních odvolacích argumentů do žaloby postačuje k naplnění podmínky tzv. žalobního bodu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. V rozsudku ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31 Nejvyšší správní soud konstatoval, že o žalobní body se jedná, pokud z argumentace, na níž žalobce v žalobě setrval, plyne, v čem žalobce spatřuje nezákonnost napadeného (druhustupňového) rozhodnutí, především jde-li o argumentaci abstraktnějšího charakteru, která poskytla soudu přinejmenším obecný referenční rámec přezkumu. V témže rozsudku však Nejvyšší správní soud uvedl, že takové žalobní body krajský soud posoudí v té míře obecnosti, v níž byly formulovány, a že míra podrobnosti žalobních bodů určuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane.
23. Soud vzal v potaz výše nastíněná obecná východiska a dospěl k závěru, že byť se v projednávané věci žalobní důvody slovo od slova shodují s důvody odvolacími, je žaloba projednatelná a žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. obsahuje. Ze žaloby je zřejmé, že žalobkyně nesouhlasí s tím, co jí správní orgány obou stupňů vytýkají, tj. že porušila dotační pravidla. Shodnost odvolací a žalobní argumentace má nadto v posuzované věci své opodstatnění, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry SZIF, jimž v plném rozsahu přisvědčil, a narativ prvostupňového i napadeného rozhodnutí se tedy shoduje.
24. Pro žalobkyni nemůže být překvapením, pokud soud za této situace v rámci vypořádání žalobních námitek, jež neshledal opodstatněnými, odkáže na nosné důvody, na nichž bylo napadené (či případně prvostupňové) rozhodnutí zbudováno a které převzal jako závěry vlastní. Takový postup ve své judikatuře aproboval i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 8.7.2011 č.j. 2 As 72/2011 – 181 vyslovil, že „*krajský (resp. městský) soud nemusí vždy vymýšlet zcela nové právní argumenty, odlišné od argumentů správních orgánů, jelikož by to bylo v konečném důsledku často i kontraproduktivní. Požadavku přezkoumatelnosti jeho rozhodnutí proto postačuje, pokud při posuzování jednotlivých žalobních bodů výslovně a zcela konkrétně označí, které názory správního orgánu považuje za správné, a naopak s kterými*

polemizuje, resp. které vyvrací. Z hlediska hospodárnosti řízení proto není nutno trvat na tom, aby krajský soud vždy opakoval, resp. argumentačně rozkošatil, právní názory vyjádřené již v přezkouvávaných správních rozhodnutích.“ Jinými slovy totéž dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.11.2014 č.j. 6 As 54/2013 – 128, v němž konstatoval, že „.....nelze vyloučit, že se závěry přezkouvávaného správního rozhodnutí budou přezkouvávajícímu správnímu soudu jevit natolik přílehlavé, že nenalezne dostatečné množství jiných slov, jimiž by na straně jedné vyjádřil prakticky totéž a jimiž by na straně druhé přesvědčivě a pro stěžovatele uspokojivě demonstroval, že uvažuje zcela samostatně. Jinak řečeno, smyslem soudního přezkumu není nalezení alternativního a za každou cenu originálního způsobu vyjádření týchž závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán.“ Na stejném stanovisku setrval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 30.3.2020 č.j. 1 Azs 513/2019-34, v němž uvedl, že „vada nepřezkoumatelnosti není založena ani tehdy, když by krajský soud pouze odkázal na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožnil. To ostatně odpovídá i zásadě procesní ekonomie. Není důvodu, aby bylo v rozhodnutí soudu řečeno stejnými slovy v podstatě to samé; v takovém případě je vhodnější, aby si soud závěry správního orgánu osvojil se soubhlasnou poznámkou (srov. usnesení ze dne 19. 5. 2015, č. j. 5 Azs 220/2015 – 35, rozsudek ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 119/2005 – 118, nebo ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 – 34).“

25. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné a závěr správních orgánů obou stupňů o porušení dotačních podmínek nepodložený. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobkyně o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24 a ze dne 13. 9. 2023, č. j. 2 As 22/2022-38). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Takovými vadami však napadené rozhodnutí netrpí. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jaké důvody vedly žalovaného k potvrzení prvostupňového rozhodnutí a jak se vypořádal se základními odvolacími námitkami. Závěry žalovaného jsou zcela jednoznačné a nevzbuzují jakékoli pochybnosti nad tím, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden. Jinými slovy řečeno, žalovaný přesvědčivě zdůvodnil názor, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí prezentoval, přičemž toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku jeho rozhodnutí. K tomu je zapotřebí dodat, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a jejich odůvodnění tvoří z procesního hlediska jeden celek a vzájemně se doplňují. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31.10.2014 č. j. 6 Afs 161/2013 – 25, úkolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu je zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky, přičemž z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Někdy pak může rozhodnutí, jímž se odvolání či rozklad zamítá a prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje, působit samo o sobě mozaikovitě a nespojitě, neboť staví na základech vybudovaných orgánem prvního stupně a doplňuje pouze chybějící detaily či opravuje ojedinelé přehmaty.

26. SZIF v prvostupňovém rozhodnutí popsal zcela konkrétní skutečnosti, které jej vedly k závěru o porušení dotačních pravidel ze strany žalobkyně. Ve vztahu k předložení

nepravdivých dokumentů odkázal na vyjádření výrobce tiskopisů pokladních dokladů, podle něhož tiskopis pokladního dokladu č. OP1081 MK 4/15 145893 vznikl až 31. 5. 2019, a logicky proto nemohl osvědčovat transakce, které se udály před tímto datem. Žalobkyně tudíž pokladní doklady vytvořené s pomocí tohoto tiskopisu, jimiž dokládala obchodní transakce předcházející uvedenému datu, musela vyrobit dodatečně (zpětně). Toto zjištění, které SZIF přdestřel naprosto srozumitelně, samo o sobě vede k závěru, že žalobkyně nepravdivé doklady skutečně předložila, čímž porušila dotační podmínku zakotvenou v kapitole 4 písm. ff) obecných podmínek. Žalobkyně ani nepopírá, že předložila pokladní doklady na novějších tiskopisech, ale vysvětluje to tím, že provedla rekonstrukci účetnictví. Takové vysvětlení však soud považuje za naprosto nepřijatelné. Ať už pod pojmem rekonstrukce účetnictví žalobkyně rozumí cokoli, není myslitelné, aby v rámci „zpřehledňování“ svých příjmů pro účely jejich dokládání poskytovateli dotace tvořila zpětně pokladní doklady.

27. SZIF se oprávněně pozastavil také nad tím, že za rok 2019 žalobkyně předložila pokladní doklad, který je součástí číselné řady dokladů z roku 2019, datovaný byl však z roku 2021. Odkázal přitom na protokol o kontrole, z něhož je patrné, že se jedná o pokladní doklad č. 31 ze dne 23. 8. 2021 na „farmářské produkty“ v částce 12 000 Kč. S tímto zjištěním žalobkyně nijak nepolemizovala a jen namítla, že pouhá pochybnost nemůže zakládat rozhodnutí o ukončení administrace žádosti o dotaci. V tom jí ale nelze přisvědčit, neboť SZIF zjistil, že žalobkyně pokladní doklady vytvářela dodatečně podle svých potřeb a nikoliv podle toho, jak skutečně probíhaly její obchody se zemědělskými produkty. Proto je i zjištění o nesrovnalostech v číselné řadě dokladů významným indikátorem, že transakce, kterou údajně osvědčuje, neproběhla v tvrzeném termínu (tj. v roce 2019).
28. Žalobkyně již v námitkách proti protokolu o kontrole tvrdila, že příjmy zaznamenává formou jednoduchých záznamů do sešitu. Tento sešit, byť by se mohlo jednat o jeden z důkazů k prokázání jejích příjmů z prvovýroby, však SZIF ani žalovanému nikdy nepředložila.
29. Soud uzavírá, že předložení nepravdivých dokladů žalobkyní bylo ze strany SZIF prokázáno a náležitě odůvodněno. SZIF tudíž nepochybil, jestliže příjmy osvědčované těmito nepravdivými doklady nezahrnul do příjmů žalobkyně ze zemědělské prvovýroby za roky 2018 a 2019. V důsledku toho žalobkyně nesplnila ani dotační podmínku, jejím obsahem byla povinnost dosahovat alespoň 45 % příjmů ze zemědělské prvovýroby, neboť věrohodnými důkazy neprokázala, že takových příjmů v uvedených letech skutečně dosáhla. Také tento závěr SZIF a následně i žalovaný srozumitelně odůvodnili.
30. Ze žalobní argumentace je patrné, že žalobkyně si je vědoma toho, že v roce 2018 a 2019 neplnila a nedoložila splnění povinnosti dosahovat 45 % příjmů ze zemědělské prvovýroby, což odůvodňuje tím, že do původních formulářů chybně nezahrnula příjmy z prodeje medu či sýrů vlastní výroby, které se však do prvovýroby počítají (příloha č. 3 specifických pravidel). Jak ovšem přiléhavě uvedl žalovaný, žalobkyně se uzavřením dohody o poskytnutí dotace zavázala plnit obecné i specifické podmínky a od začátku plnění projektu měla vědět, co se rozumí pod pojmem prvovýroba. Bylo její povinností do příslušných formulářů zahrnout všechny příjmy dosahované z prvovýroby, a to hned napoprvé.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

31. Svou chybu se žalobkyně rozhodla napravit tak, že dodatečně SZIF tvrdila příjmy z prvovýroby za roky 2018 a 2019. Drtivou většinu dokladů (faktur, kupních smluv a pokladních dokladů) jí SZIF uznal, nepravdivé doklady však pochopitelně uznány být nemohly. I přes značné navýšení se tak žalobkyni nepodařilo překročit potřebnou hranici 45 % příjmů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně vysvětlil, že požadavek 45 % podílu na příjmech není samoučelný, ale že má za cíl vést příjemce dotace k rozvíjení zemědělské prvovýroby. Souhlasit lze i s tím, že pokud se příjemci dotace nedaří ani ve třetím a čtvrtém roce zvýšit produktivitu ze zemědělské prvovýroby natolik, že příjmy z ní tvoří alespoň požadovaných 45 %, dotace neplní svůj účel.
32. V návaznosti na shora uvedené soud uzavírá, že žalobkyně prokazatelně porušila také dotační podmínku zakotvenou v bodu 26 kapitoly 7 specifických podmínek.
33. Obě pochybení, jichž se žalobkyně dopustila, jsou podle dotačních podmínek a pravidel penalizována sankcí kategorie C, tj. snížením dotace o 100 % a vymáháním dlužné částky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí označil takovou sankci za adekvátní, přičemž mj. konstatoval, že předložení nepravdivých dokladů je jedním z nejzávažnějších porušení dotačních pravidel, kterého se lze dopustit. Proti tomuto závěru týkajícímu se hodnocení přiměřenosti uložené sankce, s níž se soud ztotožňuje, žalobkyně v žalobě žádné námitky nevznesla.
34. K námitce, že doložením nových formulářů žalobkyně toliko reagovala na výzvu SZIF ze dne 26. 10. 2020, soud uvádí, že i kdyby tomu tak skutečně bylo, na závěrech správního orgánu o předložení nepravdivých dokladů a nesplnění povinnosti dosahovat 45 % příjmů ze zemědělské prvovýroby to ničeho nemění. Nelze ovšem přehlédnout, že e-mailová žádost ze dne 26. 10. 2020, jejímž předmětem je „Automatická notifikace IS SZIF CRP“, vyzývá toliko k vyplnění chybějících dokumentů a jejich následnému zaslání skrze Portál farmáře. Rozhodně z ní neplyne, že by SZIF touto cestou vyzýval žalobkyni k opravě již dříve předložených formulářů.
35. Soud, jenž nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání (oba účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili).
36. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí

doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 24. října 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu